

skulle følges, uagtet de, som sagt, i de forskjellige Egne ere meget forskellige. Da jeg ikke troer, at det er ønskeligt, at en saadan Tilstand vedbliver, hvor det, der efter Loven skulde være gjældende, slet ikke følges, men man derimod danner sig særegne Regler, og da man jo tillige maa ønske, at en Byrde af den Natur, som den nærværende, fordeles efter et rigtigt og fornuftigt Princip, ligesom enhver anden Byrde, der paahviler Beboerne, saa antager jeg ogsaa, at Rigsdagen og Regjeringen ville være enige om, at det er ønskeligt, at en ny Lov om dette Forhold udkommer.

Om Lovforslagets Enkeltheder skal jeg ikke nu her ytre mig, da det er første Behandling; dog skal jeg forbeholde mig at komme dertil, hvis Noget af Thingets ærede Medlemmer skulde ville indvende Noget mod en eller anden af Hovedbestemmelserne. Jeg indrømmer, at der ved de forskjellige Bestemmelser, som Forslaget indeholder, kan være Spørgsmaal om, hvorvidt jeg har truffet det Rette, men det er i alt Fald Noget, der først foreligger til Behandling paa et senere Stadium af Sagen. Dog skal jeg strax udtale, at der er en Mangel ved Forslaget, som jeg først, efterat det var indleveret til den ærede Formand, er bleven opmærksom paa, men som kan og vil blive rettet ved anden Behandling, nemlig den, at der mangler Bestemmelser om, i hvilket Forhold Cierne af Bygninger paa Landet, der svare Bygningsafgift og altsaa ikke ere Agerdyrkere, skulle deeltage i dette Arbejde. Det er, som sagt, blevet overseet ved Lovens Affattelse, og er derfor ikke kommet med ind i Lovforslaget; men jeg vil her strax fremhæve, at jeg nu har Opmærksomheden henvendt paa at faae det afhjulpet under Lovens senere Behandling.

Oppermann: Jeg troer, at et Lovforslag, som ordner disse Forhold, vil i mange Egne af Landet blive modtaget med megen Glæde; men jeg maa tilstaae, at det gjør mig ondt, at den ærede Rigsdagsmand, som har indbragt Forslaget, hverken i Forslaget selv, ikke heller paa anden Maade, har udtalt sig om en Rilde til Sneekastningen, som, naar den blev tilstoppet, hvilket vilde kunne ske uden store

Vanstueligheder, meget vilde lette det besværlige Arbejde i en Mængde Communer, navnlig i Thyen. Det er i Særdeleshed paa Bivælene de overordentlige høie Hegn, som om Vinteren tjene til at ansamle store Sneemaßer. Jeg troer, det var et Spørgsmaal, man kunde tage under Overveielse ved dette Lovforslags Behandling, om det ikke maatte være ønskeligt, at træffe forebyggende Bestemmelser med Hensyn til, at Hegn langs med offentlige Væie ikke maatte have over en vis Høide, en Høide, der var tilstrækkelig til at hegne, men ikke stor nok til at besværliggøre Benyttelsen af Væiene.

Skardt: Det forekommer rigtignok ogsaa mig, at dette er et overmaade vigtigt Lovforslag for os Landboere, idet der jo derved søges at faae dette Forhold med Hensyn til Sneekastningen ordnet paa en bedre Maade end hidtil. De fleste Landboere føle sig vistnok temmelig stærkt besværede ved dette Arbejde om Vinteren, navnlig paa Grund af, at der hersker en saadan Uorden og Virvar i det hele Forhold. Jeg troer, at dersom vi kom til det Resultat, at nedsætte et Udvalg, vilde det være overordentlig gavnligt, at vi med det Samme toge hele det gamle Reglement af 20de December 1799 under Behandling, og jeg skal derfor, saavel i Anledning af dette Reglement, som ogsaa med Hensyn til enkelte Dele af Lovforslaget, navnlig forsaavidt at Alt skal bestemmes efter Hartkornet, foreslaae, at der i denne Sag bliver nedsat et Udvalg, bestaaende af 5 Medlemmer.

Formanden: Jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at dette Forslag kommer for tidligt. Naar første Behandling er endt, bliver der først Spørgsmaal om et Udvalgs Nedsættelse.

C. Petersen: Jeg troer vist, at der er et meget passende Grundlag i dette Udkast for en Lov af den Natur. Det vil vist være nødvendigt, at foretage adskillige smaa Forandringer, ja maaskee væsentlige Forandringer i Udkastet, men saadanne vilde jo kunne foretages ved en senere Behandling. Der er saa-